किरीटिनं कुण्डलिनं शङ्खचक्रगदाधरं ।
श्वेतोत्पलक्रीडनकं मनःस्पर्शस्मितेक्षणं ॥ १० ॥
विन्यस्तचरणाम्भोजमंसदेशे गरुत्मतः ।
दृष्ट्वा खे ऽवस्थितं वक्षःश्रियं कौस्तुभकन्धरं ॥ ११ ॥
जातहर्षो ऽपतन्मूर्ध्ना क्षितौ लब्धमनोरथः ।
गीर्भिश्चाभ्यगृणात् प्रीतिस्वभावात्मा कृताञ्जलिः ॥ १२ ॥

ऋषिरुवाच ॥ जुष्टं वताद्याखिलसत्त्वराशेः सांसिद्यमक्षणोस्तव दर्शनान्नः ।
यद्दर्शनं जन्मभिरीड्य सद्भिराशासते योगिनो रूढयोगाः ॥ १३ ॥
ये मायया ते हृतमेधसस्त्वत्पादारविन्दं भवसिन्धुपोतं ।
ऽपासते कामलवाय तेषां रासीश कामान् निरये ऽपि ये स्युः ॥ १४ ॥
तथा स चाहं परिवोढुकामः समानशीलां गृहमेधधेनुं ।
ऽपायवान् मूलमशेषमूलं दुराशयः कामदुघाङ्घ्रिपस्य ॥ १५ ॥
प्रजापतेस्ते वचसाधीश तन्त्र्या लोकः किलायं कामहतो ऽनुबद्धः ।
अहं च लोकानुगतो वहामि बलिं च शुक्लानिमिषाय तुभ्यं ॥ १६ ॥
लोकांश्च लोकानुगतान् पशूंश्च हित्वा श्रितास्ते चरणातपत्रं ।
परस्परं त्वद्गुणवादशीधुपीयूषनिर्यापितदेहधर्माः ॥ १७ ॥
न ते ऽजराक्षभ्रमिरायुरेषां त्रयोदशारं त्रिशतं षष्टिपर्व ।
षण्नेम्यनन्तच्छदि यत् त्रिनाभि करालस्रोतो जगदाच्छिद्य धावत् ॥ १८ ॥
एकः स्वयं सन् जगतः सिसृक्षया द्वितीययात्मन्नधियोगमायया ।
सृजस्यदः पासि पुनर्ग्रसिष्यसे यथोर्णनाभिर्भगवान् स्वशक्तिभिः ॥ १९ ॥
नैतद्धताधीश पदं तवेप्सितं यन्मायया नस्तनुषे भूतसूक्ष्मं ।
अनुग्रहायास्त्वपि यर्हि मायया लसत्तुलस्या तनुवा विलक्षितः ॥ २० ॥